

Poslušaj me, ljubljena hčerka moja:
 Da bila bi ženka mu, lepa gospa,
 Ta lepi mladenič te snubi;
 Iz srca bi rad bil zakonski ti mož,
 A kaj, ko ga menda hotela ne boš . . . «
 »A kaj da ne, očka moj ljubi? . . . «

In pohitel je lovec k nevesti vesel
 In za belo ročico je ljubo prejel
 In poljubil na lica razvneta.
 Zasmejal se starec in tlesknil ob dlan:
 »Ho, hčerka, od kdaj pa je to samostan?
 No, to ste, no to ste dekleta.«

Zor.

Pastirjeva tožba.

In čarovnica v resnici
 Draga moja bila,
 Ki z radostjo, tugo plamen
 Mi netila je srca.

Ah, bila je najkrasnejša,
 Kar ima jih cela vas,
 Skoro lepša kot Marija,
 Ki z oltarja zre na nas.

Ah, bila je kakor ptica,
 Ki se dviga pod nebo . . .
 In naenkrat kakor ptica
 Me pustila je — tako.

Videl sem jo še nevesto,
 Ko na gori piskal sem,
 Videl sem jo, ko najlepše
 Zadnjič tam zavriskal sem . . .

Aleksandrov.

Maj.

Kmalu maj ogrne
 Zemljo v novo cvetje,
 Kmalu spet se vrne
 Ptičic sladko petje . . .

Dekle, boš se v maju
 Enkrat vsaj vzbudila —
 Bode zdaj za naju
 Vsaj ljubezen vzknila?

I. N. Resman.

